

ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ – СТИЦАЊЕ ПРАВА НА СТАРОСНУ ПЕНЗИЈУ

Права из пензијског и инвалидског осигурања су лична права и нису преносива на друга лица. То значи да захтев за стицање права на пензију може да поднесе само осигураник, а не и његови законски наследници.

Из образложења :

Према списима предмета, правноснажном пресудом одбачена је тужба у делу у којем је тужила, као законски наследник свог сада покојног супруга, тражила да се утврди да је њен покојни супруг 12. децембра 2010. године стекао законски услов за одлазак у пензију, а одбијен је тужбени захтев из исте тужбе којим је тужила тражила исплату отпремнине по основу одласка у пензију свог сада покојног супруга. Против такве пресуде тужила је изјавила ревизију.

По оцени овог суда ревизија је неоснована.

Одредбама члана 6. Закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је:

- 1) да су права из пензијског и инвалидског осигурања лична права и не могу се преносити на друга лица;
- 2) права из пензијског и инвалидског осигурања не застаревају, осим права на потраживања доспелих а неисплаћених износа, у случајевима утврђеним законом.

Правилна примена наведених законских одредаба подразумева да пре или после испуњења услова за одлазак у пензију осигураник може поднети захтев за пензионисање надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања, па му ни радни однос по овом онову не може престати ни одлуком послодавца ни по захтеву трећег лица, па ни кад су у питању његови законски наследници.

Сада покојни тужиљин супруг, у моменту када је навршио 65 година живота, тј. када је испунио услов из члана 19. тачка 1) Закона о пензијском и инвалидском осигурању и стекао право на старосну пензију, то своје право није користио, већ је задржао статус запосленог и у радном односу код туженог остао је до своје смрти.

С обзиром на то, другостепени суд је правилно закључио да захтев тужиле, као законског наследника свог супруга, којим је тражила да се утврди да је 12. децембра 2010. године он стекао законски услов за одлазак у пензију, не представља утврђење права из члана 194. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку, нити чињенице чије је утврђење предвиђено законом или другим прописом (из става 3. истог члана Закона о парничном поступку).

Наиме, тужила, као супруга, није законом овлашћена за подношење захтева за остваривање овог права у име свог сада покојног супруга па другостепени суд основано закључује да је тужба у овом делу недозвољена, због чега је и правилно одбачена.

Према члану 119. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), запослени има право на исплату отпремине приликом одласка у пензију. Међутим, пошто сада покојном тужиљиним супругу радни однос није престао због одласка у пензију, већ услед смрти он за живота није стекао право на исплату отпремнине по основу одласка у пензију, па ту исплату не може основано потраживати ни тужила као његова законска наследница, због тога је тужбени захтев у овом делу одбијен као неоснован. **(Пресуда Врховног касационог суда, Рев2 1821/2015 од 28. јануара 2016).**